

عنوان مقاله:

بررسی اثر محلول پاشی پوترسین بر افزایش تحمل دانهال های گردوی ایرانی (*Juglans regia L.*) به تنش خشکی

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 46، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

پریسا پروین - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استادیار، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده کشاورزی

مسعود خضری - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استادیار، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده کشاورزی

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر محلول پاشی غلظت های مختلف پوترسین بر افزایش تحمل دانهال های گردوی ایرانی به تنش خشکی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با 9 تیمار و 20 تکرار در یک گلخانه کاملاً کنترل شده اجرا شد. تیمارها شامل پوترسین در غلظت های صفر، 0/5 و 1 میلی مولار و تنش خشکی در سه سطح شاهد (80 درصد ظرفیت زراعی)، تنش متوسط (50 درصد ظرفیت زراعی) و تنش شدید (20 درصد ظرفیت زراعی) بودند. نتایج مربوط به پارامترهای مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی نشان داد که محلول پاشی دانهال ها با غلظت 1 میلی مولار پوترسین با تأثیر بر پارامترهای فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی و بهبود فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی (افزایش آنزیم های کاتالاز، آسکوربات پراکسیداز و گایاکول پراکسیداز) سبب افزایش تحمل دانهال های گردوی ایرانی به تنش خشکی می شود. بیشترین میزان طول ساقه (35/67 سانتی متر)، سطح برگ (303/6 سانتی متر مربع)، محتوای نسبی آب برگ (58/51 درصد)، وزن تر کل (47/20 گرم) و کمترین نشت یونی (28/28 درصد) مربوط به تیمار 1 میلی مولار پوترسین است. مشخص شد که محلول پاشی پوترسین با غلظت 1 میلی مولار می تواند در افزایش تحمل دانهال های گردوی ایرانی (*Juglans regia L.*) به تنش خشکی مؤثر است.

کلمات کلیدی:

آنزیم های آنتی اکسیدانی، پلی آمین ها، ظرفیت زراعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/571407>

